

Sjælskontakt 1

Lad os begynde med sidste del af spørgsmålet fra sidst:

”Hvordan ved man, at man hører den sande stemme?”

John Z skriver:

”Jeg har selv oplevet at ”noget føles rigtigt og godt”, og det var så meget lig ”den virkelige stemme” (som man kunne kalde den), at jeg ikke var i stand til at høre forskel. Det var kun med tiden, at jeg kunne se, at jeg havde taget fejl. Jeg kender også andre, som har oplevet noget lignende.”

JJ

Dette er absolut et stort problem, og John er to skridt foran de fleste søgende, fordi han indser dette. Mange, som hører en stemme, går automatisk ud fra, at den kommer fra Gud og er villig til at følge den til døden uden at stille spørgsmål.

John C giver nogle gode råd om, hvordan man kan finde den sande stemme:

“Men jeg mener, at det er muligt at lære at høre forskel og at kunne skelne den sande stemme. Det er ligesom at stemme en guitarstreng. Man må blive ved med at justere den. Og ja, man er også nødt til at se på frugterne eller virkningerne. Man bør altid undersøge frugterne. Men hver gang man undersøger resultaterne efter at have fulgt, hvad man troede var en åndelig tilskyndelse, må man gå tilbage og kigge på den oprindelige tilskyndelse. Undersøg hvordan det føltes, dengang du valgte rigtigt i forhold til, hvordan det føltes, da du valgte forkert. Brug den erfaring næste gang du tilskyndes til at gøre noget. Man må lære at finindstille, førend man finder den sande stemme. Men vi har fået et løfte: søg og du skal finde. Der siges ikke: søg og du vil blive ved med at tvivle. Det er muligt for os at få vished.”

JJ

Det er et godt råd, John. Lad mig uddybe din sidste sætning: “Det er muligt for os at få vished.”

Det er sandt, og jeg ved, at du taler om en vished, som bekræftes gennem sjælen, men vi bør huske, at der findes to forskellige former for vished.

- En vished omkring en konklusion som ikke er korrekt, men som hviler på en illusion (som vi tror på). For eksempel var der mange mennesker, der var sikre på, at Planet X ville komme til syne sidste forår, men den kom aldrig. De troede, de vidste det og var sikre, og de var ikke klar over, at det var en illusion.
- En vished som er baseret på sand virkelighed og åndelig kontakt. Der findes to kategorier.

(A) Logik og almindelig sund fornuft. Jeg er sikker på, at solen står op i morgen. Jeg har gode grunde til at være sikker på det. En sådan person ved noget og ræsonnerer sig frem til, at han ved det.

(B) Sjælskontakt: Personen har gennembrudt slørene, som skjuler sjælsenergien, og han finder og registrerer sand åndelig kontakt. Han opfatter denne kontakt som den mest virkelige og ufejlbarlige kilde, der findes. Det er kun hans egne fortolkninger, der kan være skyld i fejlene. Dette menneske ved, og han ved, at han ved.

Vi forsøger alle at vide og at være sikre på, at vi ved, så lad os beskrive de punkter, som vi skal kende for at kunne lære dette. Vi laver en liste, og vi begynder med første punkt i dag.

Der findes en talemåde, som jeg netop har føjet til listen, og det er:

”Du finder det, du leder efter.”

Spørgsmål: Hvordan kan denne talemåde være en nøgle til at forstå, hvorfor nogle mennesker hører en vildledende stemme?

Når vi finder det, vi leder efter, hvad må vi så lede efter for at undgå at blive vildledt?

Copyright 2004 by J. J. Dewey

Dan giver os en god nøgle:

Jeg synes, det minder mig om hele denne ide med at ”blive som et lille barn”. Et lille barn ved ingenting, og han ved, at han ikke ved noget, så han er både villig og i stand til at ”acceptere” et hvilket som helst svar, han får.

Steve skriver:

Nogle mennesker hører en vildledende stemme, fordi de ofte leder efter indsigter, som reflekterer eller forstærker deres eget trossystem.

Hvis Hjertet er rent i forhold til intentioner, så er sandheden det eneste, der betyder noget.

John C:

Hensigten betyder alt. Du skal kendes på dine rene begær, for dine rene begær tiltrækker den slags lys og energi, som du modtager.

Lance beskriver en barriere for os:

Den fælles og tilgrundliggende faktor, der betyder mest for vores skelneevne, oplever jeg er ”investering”. Des mere vi investerer i noget, des mere positivt forudindtaget bliver vi over for dette, og des mindre er vi i stand til at skelne objektivt.

Melva:

Den vildledende stemme vil stemme overens med, reflektere eller spejle det, som vi ”tror”, vi leder efter.

Og så brugte Bishop Merritt et udtryk, som satte noget i gang hos mig: ”Så er det blot en velkendt dæmon, som forsøger at narre os.”

Det er interessant, at Biblen fortæller os, at vi vildledes ved hjælp af en ”velkendt dæmon”, som arbejder sammen med os. Hos de troende fremmaner dette udtryk som regel et billede af en ond og djævelsk ånd, som hvisker uartige og forbudte ting i personens øre. Men måske findes der en dybere og anderledes sandhed.

Den vigtigste årsag til, at den søgende bliver vildledt, når han søger svar på sit spørgsmål, er at han nægter at give slip på det, som er ”velkendt” for ham. Et lille barn holder ikke fast ved velkendte og bekvemme overbevisninger, så det er åbent for alt, hvad der præsenteres for det. Voksne plages af en ”velkendt dæmon”, fordi de elsker at acceptere det, som er mest bekvemt i forhold til deres overbevisninger.

For at finde sandheden må vi give slip på den ”velkendte dæmon” og åbne os for at acceptere det, som ikke er velkendt for os.

Hvis det er sandt, at vi finder det, som vi leder efter, hvordan er det så overhovedet muligt at finde sandheden? Leder vi ikke alle efter en bekræftelse på det, som vi tror, vi ved, eller det som virker velkendt for os?

Den eneste løsning er at frigøre os fra tilknytninger, give slip på det velkendte og udelukkende stræbe efter sandheden, uanset hvor den fører os hen. Mange mennesker, som stadig har tilknytninger, føler ikke, at deres tilknytninger har nogen indflydelse. Det er netop det, der gør det så svært at finde den virkelige sandhed. Hvis den søgende tror, han er villig til at søge sandheden – uanset hvad den er – men alligevel stadig er bundet af sine overbevisninger og tilknytninger, så er der ikke noget, der driver ham til at tage det endelige skridt frem mod sandheden.

Man finder det, man leder efter. Med andre ord hvis den søgende har en overfladisk interesse i sandheden, mens det, som ikke er sandt, er genstand for hans begær, så vil han betragte det falske som sandt.

Ønsket eller begæret om at finde sandheden må være det eneste begær i bevidstheden, når man søger sandheden.

Før mit første ægteskab mødte jeg en meget smuk pige, og jeg var stærkt tiltrukket af hende. Hun syntes at være alt det, som jeg ønskede mig, og jeg troede, jeg var forelsket. Bare for at være helt sikker på, at hun var den rigtige, spurgte jeg Gud, om jeg skulle gifte mig med hende. Det virkede ikke som om, jeg modtog et svar på dette tidspunkt, men næste gang jeg var sammen med hende, var ånden i mig bedrøvet og sagde nej. Det var ikke meningen, at jeg skulle gifte mig med hende. Dette varede kun et par sekunder, og derefter vendte mine følelser tilbage, de normale varme følelser i et romantisk forhold.

Efter at have følt sådanne stabile, gode følelser i et par dage overvejede jeg, om det negative svar måske var ren fantasi, men så kom det for anden gang. Og efter et par dage kom det en tredje gang.

Så en dag da jeg modstræbende overvejede, hvordan jeg skulle forholde mig til dette svar, som jeg ikke brød mig om, kom hun hen til mig og så noget bekymret ud.

”Jeg bad for os i går aftes, og Gud fortalte mig, at det ikke er meningen, at vi skal giftes.”

”Jeg ved det godt,” sagde jeg. ”Jeg modtog det samme svar for nogle dage siden. Men jeg har helst ikke villet følge det.”

Derefter enedes vi om at afslutte vores forhold og kun være venner.

Dette var en af de lektioner, jeg fik, som syntes at være beregnet på at lære mig at følge Åndens anvisninger, uanset hvor de fører mig hen. Gang på gang fandt jeg, at Ånden havde ret, og jo hurtigere jeg gav slip på mine tilknytninger og overgav mig, des bedre gik det for mig til slut.

Efter at der var gået cirka tredive år mødte jeg denne kvinde igen, og jeg var forbløffet over, hvor forskellige vores bevidstheder var blevet i løbet af disse år. Hun var lederen af et socialt nødhjælpsarbejde i mormon kirken, og jeg kom ikke længere i kirken, men studerede metafysiske tanker, som ville have været fremmede og have skabt bekymring hos hende, hvis vi havde været gift.

Men det var endnu vigtigere, at jeg giftede mig med min første kone, for selv om ægteskabet endte med en skilsmisse, måtte jeg gifte mig med hende for at arbejde noget karma fra et tidligere liv af.

Hvis jeg havde fulgt mine begær og ønsker, ville jeg have forsinket denne afbetaling i et liv eller mere.

Når vi finder det, som vi leder efter, må vi se i den rigtige retning, den retning som hedder sjælkontakt eller den rene Ånd, og ikke den velkendte dæmon. I samme øjeblik vi lader den lavere personligheds magnetiske kraft tiltrække sig vores opmærksomhed (når vi søger), bliver vi modtagelige for bedrag og betragter et indre, følelsesmæssigt begær som et svar fra Gud.

Så den første nøgle til sand viden er forståelse af truismen:

”Du finder det, du leder efter.”

Hvad er den anden nøgle?

Ud over at følge Principperne for Opdagelse, som tidligere er blevet diskuteret (red: på listen, ikke her i nyhedsbrevene), så kan man udtrykke det således:

Når vi søger og finder (eller opdager), hvordan kan vi så vide, at det opdagede er korrekt?

Den anden nøgle er sjælkontakt. Når man opnår sjælkontakt, betyder det så, at man ikke længere vildledes af falske ting? Hvorfor? Hvorfor ikke?

Copyright 2004 J. J. Dewey

Susan skriver:

Det nemme svar er, at det at modtage én kontakt fra sjælen ikke er det samme som at have sjælskontakt hele tiden. Så ja, en person som har haft én kontakt, kan vildledes på et andet tidspunkt. Forskellen er, at han vil have en ægte sjælskontakt at sammenligne med, og når den falske ”eksploderer i hovedet på ham”, og han undrer sig over, hvor han tog fejl, så vil han kunne overveje og tænke sig om og finde ud af, hvori fejlen bestod. Det er en læreproces, hvor man får én (smertelig) erfaring ad gangen. Efterhånden bliver kontakten ”sikker”, og disciplen kan ret hurtigt skelne, om noget er sandt eller ej.

JJ

Gode betragtninger, Susan. Der er ganske lang tid mellem den første sjælskontakt og tidspunktet, hvor man har stabil sjælskontakt.

Mellem disse to punkter bevæger den søgende sig ind og ud af lyset, så det for det indre øje ser ud som om, at lyset nogle gange skinner klart og andre gange ikke.

Jeg har givet eksemplet flere gange tidligere med hvad der sker, når en person er i et rum, hvor der langsomt skrues ned for lyset. Det er først, når der er meget lidt lys, at man bemærker, at meget af lyset er forsvundet.

Hvis på den anden side lyset langsomt dæmpes til 50% styrke og derefter hurtigt skrues op på fuld styrke, forbavses personen over intensiteten. Han var slet ikke klar over, at han manglede så meget lys.

I begyndelsen bevæger disciplen sig ind og ud af sjælskontakten, men det sker langsomt og gradvist, så tabet af lyset ses ikke som et tab, og når disciplen står i et svagt sjælslys, kan han narre sig selv, og nogle gange kan han narre sig selv mere end den, som aldrig har haft sjælskontakt.

Jesus viste dette i en lignelse:

” Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men finder den ikke. Da siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det ledigt, fejet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første. Sådan skal det også gå denne onde slægt.” (Matthæus 12:43-45)

En af grundene til, at den søgende i starten står ansigt til ansigt med denne fare, er følgende: Han opnår en sand sjælskontakt og er fuldstændig sikker på, at han er i harmoni med Guds vilje. Derefter kappes egoet, de lavere begær og glamour alle om hans opmærksomhed, og han flytter sin opmærksomhed væk fra lyset og til den lavere verdens magnetiske tiltrækning. Når han gør det, begynder sjælens lys at blive svagere. Da det langsomt bliver svagere, bemærker han det ikke. Snart står han over for nye beslutninger, men denne gang bedømmer han tingene i et svagere lys og foretager et dårligt valg.

Her er den Nøgle, som vi skal være opmærksomme på: Han tror, at hans bevidsthed stadig er i harmoni med Gud og mener selv, at hans beslutning er ét med Guds vilje. Han er sikker på, at han gør det rigtige – meget mere sikker end hvis han aldrig havde haft kontakt til sjælen.

Han kaster sig ud i fejlen med syv gange større beslutsomhed og styrke, end han ellers ville have gjort, hvis han aldrig havde søgt sjælens lys til at begynde med.

Vi kan således se, at udsagnet: "Hold sindet centreret i lyset" er af allerstørste vigtighed.

Copyright 2004 by J. J. Dewey